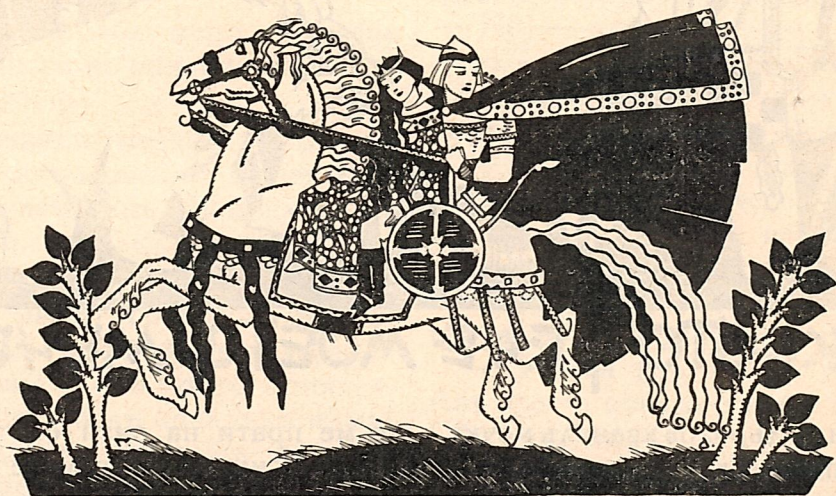

лястовичкитѣ, защото ходѣха на училище. И веднага разбраха, че щомъ лястовичкитѣ сж ни напустнали, иде есенъта и ще имъ донесе грозде, ябѣлки, круши и още много, много плодове.

Северина

Люлцена, пѣсенъ

Нанкай пакъ,
мой юнакъ,
вънъ трептятъ звездитѣ,
и луна,
на-ни-на,
грѣе надъ горитѣ.
Нанкай, мой соколе драгъ,
спи ми, спи ми, мой юнакъ!

Царьтъ младъ
съ конь крилатъ
презъ горитѣ яха,
носи той
въ скута свой
хубавица плаха.

Той, въвъ градъ
съ бѣлъ палатъ
влѣзе въ утринь синя —
тамъ следъ бой
грабна той
ясната царкиня.

Който спи
и мѣлчи,
който ми не плаче,
нему царь
носи даръ
сабя и калпаче.
Нанкай, мой соколе драгъ,
спи ми, спи ми, мой юнакъ!

Асень Разувѣтниковъ